

Rozhovor se sádhví Parvátí

ZASTÁVKY JSOU SOUČÁSTÍ CESTY

Zdeněk Vojtíšek

Jindra Dohnalová (sádhví Parvátí, *1958) je duší Maháprabhudíp ášramu ve Střílkách, obci mezi Kroměříží a Kyjovem, od jeho samého počátku v roce 1994. Ášram je sídlem občanského sdružení Český svaz Jóga v denním životě. Sádhví Parvátí je také předsedkyní představenstva České hinduistické náboženské společnosti a předsedkyní správní rady Nadace Živoucí světlo Maháprabhudíp satsang.

Ve svém společenství jste známa jako sádhví Parvátí. Co znamená jméno Parvátí a jak jste k němu přišla?

Parvátí doslova znamená „ta, která dlí na horách“ nebo „patřící horám.“ Parvat je hora. Jméno představuje Šakti – energii, tvořivou sílu vesmíru. Dostala jsem jej od svámího Mahéšvaránandy, který dává duchovní jména svým žákům, pokud mají zájem.

Jak jste získala titul sádhví?

V roce 1991 jsem byla v Indii zasvěcena jako sanjásin. Sanjás je něco podobného jako mnišské zasvěcení. Sanjásin je zaměřený na duchovní cíl a žije odříkavým způsobem života buď v bezdomoví nebo v ášramu.

Jak jako sádhví působíte vy?

Žiji v ášramu ve Střílkách, snažím se dělat něco dobrého pro lidi a společnost a také na sobě pracovat.

Jaká vlastně byla vaše cesta k józe a indické duchovní tradici?

S jógou jsem se poprvé setkala, když mi bylo asi osm let a poprvé jsem viděla jógovou pozici. Připadala mi známá a blízká a okamžitě jsem věděla, že mi jóga v životě pomůže. Cítila jsem, že je mojí součástí. Okamžitě jsem se o jógu a vše, co s ní souviselo, začala zajímat. Za několik let začaly kurzy v pražské Unitárii, chodila jsem tam asi rok, pak bohužel byly zakázané. Od čtrnácti let jsem už jógu cvičila pravidelně. Indická duchovní tradice mi byla velmi blízká. Dokázala mi zodpovědět moje otázky. Například jsem se nemohla smířit s tím, že někdo trpí, je nemocný, postižený, apod. Zákon karmy, jehož pravdivost jsem vnitřně cítila, mi to vysvětlil. Se svámím

Mahéšvaránandou jsem se poprvé setkala, když jsem byla na střední škole.

Měla jste na této cestě nějaké překážky?

Na žádné překážky si nevzpomínám. Ale určitě nebylo lehké přejít v době socialismu na vegetariánství.

Nacházíme se v zámku ve Střílkách. Jak se sdružení Jóga v denním životě podařilo získat zámek?

Zámek nevlastní sdružení, ale Nadace Živoucí světlo Maháprabhudíp satsang. Mnoho let jsme se scházeli na seminářích a setkáních v různých objektech. Toužili jsme po něčem vlastním. Po revoluci se nám toto přání splnilo. Objekt v poničeném stavu byl získán jako dar od konkrétních osob. Díky darům a obětavé práci mnoha lidí se ho daří udržovat jako jógové centrum a ášram a pomalu postupně zlepšovat jeho stav.

Co všechno se ve střileckém zámku děje?

Žije zde skupina lidí, která se o centrum stará. Pořádáme pravidelné semináře a kurzy pro veřejnost, zájemce z jógových kurzů a pro žáky. Staráme se o zámek a park, obojí je památkově chráněné.

Jaká je náplň kursů ve Střílkách?

Jsou to kurzy vzdělávací i odpočinkové. Máme dětské tábory, programy pro rodiče s dětmi, jógové semináře, kurzy zdravé výživy, kurzy pro cvičitele, kurzy tvořivých aktivit, apod. V létě a asi dvakrát do roka pořádáme mezinárodní semináře. Obecně řečeno se snažíme pomoci lidem žít zdravě a šťastně.

Sádhví Parvátí.

Často jsem slyšel vyprávění od lidí, kteří chtěli jógu „pouze cvičit“, a pak je zaskočila vysloveně duchovní atmosféra ve Střílkách. Jak se vyrovnáváte s častým předsudkem Čechů, že jóga je „pouze tělesné cvičení“?

Tak to jsem neslyšela. Lidé si spíše duchovní atmosféru pochvalují. Nicméně pokud se někdo zúčastní kurzu, jehož náplní je pouze cvičení ásan a pránájámy,

tak samozřejmě cvičí jen ásany a pránájámu. V ášramu máme každé ráno a večer duchovní program, ale toho se účastní pouze zájemci. Účastníci kurzů mají svůj program. Pokud si to vysloveně přejí, mohou se samozřejmě duchovního programu zúčastnit. Většina lidí, kteří cvičí jógu, ví, že jóga ovlivňuje zdraví fyzické, psychické i duchovní. Za dob socialismu jsme jógu museli prezentovat jako pouhé tělesné cvičení, tento názor zřejmě pochází z dřívějších dob. Pravdou je, že jóga nabízí různé techniky a každý si může do svého života zařadit to, co mu je blízké. Někteří lidé již svou duchovní cestu mají, a tak v ní pokračují a jóga je pro ně inspirací, další jsou za duchovní část vděční a někteří o ni nemají zájem, což samozřejmě respektujeme. Pokud jóga někomu pomůže ke zlepšení fyzického zdraví, tak je to výborné. Každý jsme jiný a máme různé potřeby.

Zámek ve Střílkách má také stálé obyvatel. Čím se zaměstnávají?

Pracují v kuchyni, v kanceláři, na zahradě, údržbě, apod. Žijí zde i důchodci, kteří

s provozem ášramu pomáhají. Dále přijíždějí dobrovolníci a zůstávají různě dlouhou dobu. Máme zde výhodu, že máme více času a času na vlastní cvičení než běžně zaměstnaný člověk. Kromě práce a cvičení se lidé také věnují svým zájmům – například turistice, sportu, sebevzdělávání, apod.

Jak jógy přijala místní komunita a jaké s ní máte vztahy?

Myslím, že vztah je dobrý. Někteří členové našeho sdružení bydlí ve vesnici a vedou běžný rodinný život. Pomáháme tak například zachovat místní školu a školku. V současné době je navštěvuje téměř dvacet našich dětí. Zároveň pomáháme zachovat poštu, užitek z návštěvníků našich akcí mají i obchody. Někteří z nás se angažují i v místních sportovních oddílech, jeden z nás pomáhá v zastupitelstvu, další zpívá v kostelním sboru. Jsme součástí života obce.

Svámi Mahéšvaránanda inicioval v Indii řadu projektů pro místní obyvatelstvo. Angažujete se jako společenství ve prospěch obce Střílky nebo v nějaké obecně prospěšné činnosti?

V Evropě je to trochu jiné. Všichni mají dostatek pitné vody, mají přístup ke vzdělání, lékařské péči, apod. Zde žijeme spíše v nadbytku.

Ale samozřejmě problémy obce jsou i naše problémy, a tak se snažíme pomáhat. Uvedu pár příkladů. Finančně jsme několikrát přispěli na opravu místního barokního hřbitova, pomáháme s jeho propagací, přispěli jsme na opravu schodiště kostela a opravu varhan. Když jsme začínali s budováním ášramu, někdo vykradl kostel a ukradl také betlém. Naši výtvarníci vyrobili nový a kostelu jej darovali.

Iniciovali jsme a finančně se podíleli na přivaděči pitné vody do Střílek. Nezanedbatelnou podporou obce jsou i poplatky z přenocování každého návštěvníka, které obci odvádíme.

Místní zájemci o jógu se mohou účastnit pravidelných cvičení. Každoročně u příležitosti mezinárodního dne dětí pořádáme spolu s dobrovolnými hasiči akci pro děti.

V roce 1997, kdy byly některé okolní obce postižené povodní, účastníci našich seminářů jezdili každý den pomáhat s úklidem.

Svámi Mahéšvaránanda hrál a hraje ve vašem životě jistě velkou úlohu. Jak byste popsala vztah, který k němu máte?

Svámi Mahéšvaránanda je můj duchovní učitel. Velmi si vážím jeho nesobecké a trpělivé práce.

Kolik asi má Mahéšvaránanda praktikujících českých žáků?

Za ta léta hodně. Někteří lidé praktikují sami, jiní přestali nebo přešli jinam. Myslím, že v současnosti přijíždí na semináře asi okolo tisíce účastníků.

Odpusťte necitlivou otázku. Musíme ale počítat i s Mahéšvaránandovým odchodem z tohoto světa. Má ve své linii nástupce, který by se blížil jeho duchovní úrovni?

Doufáme, že to je otázka do daleké budoucnosti. Dotyčný se musí nejen blížít duchovní úrovni, ale také musí přijmout poslání být duchovním učitelem.

Myslíte, že společenství Jóga v denním životě bude mít po Mahéšvaránandově odchodu jiného žijícího Mistra, anebo že bude nadále rozvíjet pouze jeho odkaz a odkaz jeho duchovních učitelů?

Samozřejmě by byl lepší žijící mistr, ale co bude, to nevím.

Oltář svámího Madhavánandy, učitele svámího Mahéšvaránandy, v ášramu ve Střílkách.
Foto: Aneta Zeyvalová.

V posledních letech nelze přehlédnout obvinění Mahéšvaránandy ze zneužívání, která se objevují především na internetu. Co si o nich myslíte?

Svámiho Mahéšvaránandu znám již téměř 40 let a za sebe mohu říci, že nikdy jsem neviděla ani náznak ničeho z toho, o čem se píše na příslušných internetových stránkách.

V souvislosti s těmito obviněními jsou slyšet hlasy, které hovoří o krizi v Mahéšvaránandově světovém hnutí. Jak vážná se tato krize zdá vám?

Samozřejmě, že tato situace není příjemná. Ale na druhé straně je možné se zastavit, zamyslet se, dostat se hlouběji a uvědomit si, co je pro nás opravdové. Na seminářích ve Střílkách byla vždy krásná atmosféra plná vzájemného porozumění a nepozorují, že by se toto změnilo. Situace možná vyvolává nějaké otázky a hledání odpovědí může zpomalit některé naše aktivity. Ale zastávky jsou také součástí cesty. Věřím, že vše povede k dobrému.

Děkuji za rozhovor.

Maháprabhadrip ášram v zámku ve Střílkách.
Foto: Zdeněk Vojtíšek.